

A PORBÓL A CSILLAGOKIG

Március 21., szombat délután

Nem mindenki állt Isten ellenségei mellé. Nem mindenki lett áruló. Néhányan hűségesek maradnak Istenhez, mert János ezt írja: „Itt vannak, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét.” (Jel 14:12) Nemsokára heves csata dül Isten szolgálói és azok között, akik nem szolgálják Őt. Az Úr rövidesen mindent megráz, ami megingatható, hogy megmaradjon, ami változtathatatlan. – *Bizonyságtételek*, 9. köt., 15. o.

Krisztus első eljövetelkor a világ állapota annak képe volt, amilyen közvetlenül a második eljövetele előtt lesz. Ugyanaz a gonoszság fog uralkodni. Sátán ugyanazt az ámító hatalmat gyakorolja az emberek gondolkodásán. Képzett ügynököket állít munkába, és hajszol sürgős, erőteljes tevékenységre. Az élet Fejedelme elleni küzdelemben az emberi eszközök hadseregét szervezi, hogy megdöntse Isten törvényét, vagyis Isten trónjának alapzatát. Az ősellenség csodadolgokat fog művelni, kápráztató magyarázatokkal előállni, hogy megerősítse az embereket abbéli hitükben, hogy ő valóban az, aminek mondja magát – a világ fejedelmének; sőt mi több, övé a győzelem. Az Istenhez hűségesek ellen fordítja seregeit, noha fájdalmat, nyomorúságot, gyötrelmet okozhat nekik, mégsem tudja beszennyezni a lelküket. Bár lesújthatja Isten népét, amint Krisztust is súlyosan bántalmazta, mégsem érheti el, hogy kicsinyei közül akár egy is elkárhozzon. Isten népe ezekben az utolsó napokban elvárhatja, hogy a harc legnagyobb forгатagába kerüljön bele; hiszen a látnok szava mondja: „Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadakozzék magva maradékával, akik megtartják Isten parancsolatait, és náluk van Jézus Krisztus bizonyságtétele.” – *A Te Igéd igazság*, 4. köt., 1153. o.

A korlátolt elme nem foghatja fel teljes mértékben a lélek igazi értékét. Micsoda hálával emlékeznek majd a megdicsőült üdvözültek azokra, akik által üdvösséghez jutottak! Akkor majd senki sem bánja, hogy önfeláldozó volt, hogy erőfeszítéseket tett és kitartott, túrt, meg-

bocsátott, kedvesen és állhatatosan kérte azokat, akik elvesztek volna, ha ők elhanyagolják kötelességüket, és nem tartanak ki a jócselekedetekben.

Most együtt állnak fehér ruhában a jó Pásztor előtt. A hűséges munkást és az erőfeszítései által megmentett lelket a trónon ülő Bárány fogadja, majd az élet fájához és az élet vizéhez vezeti. Micsoda örömmel tekint Krisztus szolgája ezekre a megváltottakra, akik a Megváltójuk dicsőségében részesülnek! A menny sokkal értékesebb lesz azok számára, akik hűségesen végezték a lélekmentés munkáját! „Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.” – *In Heavenly Places*, 364. o.

Március 22., vasárnap – Fejedelmünk, Mihály

Jézus Krisztus emberként élt a földön, istenségére emberi természetet öltött; emberként szenvedett, megkísértetett, és Sátán álnokságainak ostromával szembesült. De most a mennyben van Isten jobbán, és közbenjár érettünk. Ez a tudat mindenkor reménységet és vigaszt jelent számunkra. Urunk gondolata azokon időzik, akiket e világon kísértések érnek. Gondol mindannyiunkra, és ismeri minden szükségletünket. Amikor kísértés ér, mondd ezt: „Ő gondot visel rólam, Ő közbenjár érettem, Ő szeret, Ő meghalt érttem. Minden fenntartás nélkül átadom magam neki.” – *Krisztushoz hasonlóan*, 109. o.

Látomásomban elragadtattam a szentek szentjébe, ahol Jézust, még mint Izráel közbenjáróját láthattam. Ruhájának szegélyén csengők és gránátalmák váltakoztak egymással. Láttam, hogy Jézus mindaddig nem hagyja el a szentek szentjét, amíg minden egyes lélek esete végleg el nem dőlt, akár örök életre, akár kárhozatra. Isten haragja mindaddig nem zúdul a földre, amíg Jézus be nem fejezi munkáját a szentek szentjében, amíg a papi ruhát le nem veti, és fel nem veszi a bosszúállás köntösét. Akkor Jézus megszűnik közbenjárni Isten és emberek között, és Isten sem habozik többé, hogy kiöntse elegyített haragját mindazokra, akik igazságát elvették. Azt is láttam, hogy a népek haragja, Isten haragja és a halottak megítélésének ideje egymástól különálló események, amelyek egymásra következnek. Mihály fejedelem sem kelt még fel, és még nem kezdődött meg a nyomorúság ideje, amelyhez fogható még sohasem volt. A pogányok már haragszanak egymásra, de ha Főpapunk befejezi

munkáját a szentélyben, akkor felkel, magára ölti a bosszúállás palástját, és kiönti a hét utolsó csapást. – Életünk és munkánk, 116. o.

Az embereknek egyetlen közbenjárójuk van, egyetlen szószólójuk, aki megbocsáthatja a bűnöket. Teljen meg hálával a szívünk iránta, aki Jézust adta bűnünk engesztelésére. Gondolkodjunk el mélyen az Atya irántunk tanúsított szeretetéről. Nem tudjuk lemérni ezt a szeretetet, hiszen mérhetetlen. Csak a Kálváriára, a világ megalapítása óta megölt Báránnyra mutathatunk. Kimondhatatlan áldozat ez! Megérthetjük-e és lemérhetjük-e a végtelent?... Krisztus Isten képviselője az ember számára és az ember képviselője Isten előtt. Az ember helyettese és kezeseként jött a földre, így mindenképpen üdvözíteni tudja azokat, akik bűnbánatot tartanak és visszatérnek hűségükhöz. Igazságossága folytán előnyös helyzetbe tudja állítani az embert. Krisztus az értünk feláldozott húsvéti Bárány. Drága, ártatlan életét adta, hogy megmentse a bűnös embert az örök romlástól, hogy az ember a bele vetett hit által bűn nélkül állhasson Isten trónja előtt. – *A Te Igéd igazság*, 7. köt., 914. o.

Március 23., hétfő – Akik beírtak a könyvbe

„És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki a te néped fiaiért áll, mert nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindez ideig. És abban az időben megszabadul a te néped; aki csak beírva találtatik a könyvben.” Itt látható, mennyire fontos, hogy a nevünk be legyen írva az élet könyvébe. Mindazok, akiknek neve fel van jegyezve, szabadulást nyernek Sátán hatalma alól; az Úr Jézus kiadja a parancsot, hogy vessék le szennyes ruháikat, és öltöztessék őket az Ő feddhetetlenségének ruháiba. „És azon a napon, azt mondja a Seregeknek Ura, amelyet én szerzek, tulajdonommá lesznek és kedvezek nekik, amint ki-ki kedvez a maga fiának, aki szolgálja őt.”

A szorongattatás idején Sátán ráveszi majd a gonoszokat, hogy pusztítsák el Isten gyermekeit. Azt azonban nem tudja, hogy a mennyei könyvekben az igazak neve mellé a „megbocsátva” szó van beírva. Nem tudja, hogy elhangzott a parancs: „Vessétek le róla a szennyes ruhát!” És azt sem tudja, hogy „ünnepi ruhát” kaptak. – *Lift Him Up*, 347. o.

Az ember számára lehetetlen, hogy megváltsa magát. Becsaphatja magát ezt illetően, de akkor sem tudja megváltani a saját lelkét. Egye-

dül Krisztus igazságossága szolgálhat üdvösségére – az pedig Isten ajándéka. Az a menyegzői ruha az, amelyben örömmel fogadott vendégként jelenhetsz meg a Bárány menyegzői vacsoráján. Kapaszkodj hiteddel Krisztusba késelem nélkül, akkor új teremtés és világító fényforrás leszel Jézusban.

Krisztus neve „az Úr a mi igazságunk”, és hit által mindenkinek úgy kellene hívni: „az Úr az igazságom”. Amikor hittel megragadjuk Isten ajándékát, Isten dicsérete száll ajkunkra, és képesek vagyunk így szólani másokhoz: „Íme, az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit!” (Jn 1:29) El fogjuk tudni mondani az elveszettnek a megváltási tervet illetően, hogy amíg a világ a bűn átka alatt volt, az Úr megmutatta irgalmát az elveszett, reménytelen bűnösnek, és megmutatta kegyelmének értékét és jelentését. – *Szemelvények*, 1. köt., 331. o.

A világ általánosan nem gondol az ítélet napjára, és sokan vannak, akiket egyáltalán nem érdekel, sőt nem is akarnak hallani róla. Azonban számot kell adnunk az életünkről. Ne feledjük, hogy valaki tanúja minden cselekedetünknek. Egy szem túzlángként figyeli életünk minden tevékenységét. Még a gondolatok, szándékok és célok is ismertek az isteni vizsgálat előtt. Jellemünket pontosan feljegyzik a mennyei emlékkönyvbe. – *The Upward Look*, 192. o.

Március 24., kedd – A feltámadás

A dühöngő égbolt közepette van egy kicsiny tiszta rész, amelynek dicsősége leírhatatlan, és amelyből Isten szava sok vizek zúgásaként hallatszik: „Meglett!” (Jel 16:17)

A sírok megnyílnak, és „sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felszerkennek, némelyek örök életre, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló utálatosságra”. (Dn 12:2)...

Akik úgy haltak meg, hogy hitték a harmadik angyal üzenetét és megtartották a szombatot, azok feltámadnak porágyaikból.

„Akik Őt átalszegezték” (Jel 1:7), akik gúnyt űztek Jézus Krisztus haláltusájából – az igazság és Isten népének legádázabb ellenségei – azért támadnak fel, hogy meglássák az Úr dicsőségét és azt a hódolatot, amit a hűségesek és engedelmesek tanúsítanak iránta.

Az égből Isten hangja hallatszik, amint bejelenti Jézus visszajövetelének napját és óráját, és közli örök szövetségét népével. Amikor a szent

szombat megtartóira elhangzik az áldás, akkor erős győzelmi kiáltás hallható. – *The Faith I Live By*, 182. o.

A Jézust váró szentek úgy néznek majd Őrá és az égre, mint a „galileai férfiak” annak idején, amikor Jézus az Olajfák hegyéről felment a mennybe. Ez után pedig a szentek, akik mindenben követték szelíd Példaképeket, azok örömmel és lelkesedéssel felkiáltanak: „Ímé, Istenünk, akit mi vártunk, és aki megtart minket; ez az Úr, akit mi vártunk.” És akkor elválnak „egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra”, amely feltámasztja az alvó szenteket, életre kelti őket porágyaikból, és dicsőséges halhatatlanságba öltözik. Így kiáltanak: „Győzelem! Legyőzött a halál!” Az életben levő szentek pedig elválnak, és elragadtatnak velük együtt a levegőégbe, hogy találkozzanak az Úrral, és többé semmi sem szakítja el őket szeretett Megváltójuktól.

Jézus Krisztus hűséges követőinek minden nap volt egy társuk és közeli barátjuk. Szoros kapcsolatban, állandó közösségben éltek Istennel. Rájuk ragyogott az Úr dicsősége. A Jézus Krisztus arcáról ragyogó istenismeret és dicsőség fénye visszatükröződik róluk. Most a Király dicsőséges ragyogása sugarainak örülhetnek. Készen állnak a mennyei közösségre, mivel szívükben ott a menny. – *Isten fiai és leányai*, 360. o.

Az élet adója az első feltámadáskor életre hívja az övéit, megváltottait, de addig a győzedelmes pillanatig, amikor majd felharsan az utolsó trombitaszó, és a megszámlálhatatlan sereg feltámad az örök győzelemre, minden szent biztonságban van megőrizve, mint drágakő, akit Isten név szerint ismer. Mivel életükben bennük lakozott a Megváltó, és mivel a mennyei természet részesei voltak, most a halálból visszatérnek az életre. – *Isten fiai és leányai*, 359. o.

Március 25., szerda – A bepecsételt könyv

A „Jelenések” a Biblia valamennyi könyvének koronája, befejezője. Dániel próféta könyvét is kiegészíti, illetve bevégez. Az egyik könyv jövődőlés, a másik kinyilatkoztatás, kijelentés. A bepecsételt könyv nem a Jelenések könyve, hanem Dániel jövődőlésének az a része, amely az utolsó napokra vonatkozik. Az angyal parancsa így hangzott: „Te pedig Dániel zárd be e beszédeket, és pecsételd be e könyvet a végső időig” (Dn 12:4). – *Az apostolok története*, 585. o.

Az utolsó napokban fogják megérteni az angyalnak Dánielhez szóló szavait, amelyek a végidőre vonatkoznak. Akkor „tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás”. „Az istentelenek pedig istentelenül cselekesznek, és az istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik.” (Dn 12:4, 10) Maga a Megváltó adta meg eljöveteleének jeleit, és így szólt: „Mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa.” „De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezedjék a ti szívetek dobzódásnak, részegségnek és ez élet gondjainak miatta, és váratlanul reátok ne jöjjön az a nap. Vigyázzatok azért minden időben, kérvén, hogy méltókká tétessetek arra, hogy elkerüljétek mindezeket, amik bekövetkeznek, és megállhassatok az embernek Fia előtt!” (Lk 21:31, 34, 36) – *Jézus élete*, 234. o.

Ha Dániel látomásait megértették volna, akkor a Jelenések könyvét is jobban megérthette volna a nép. Isten éppen a kellő időben készítette választott szolgáját, aki világosan és a Szentlélek erejében feltárta a próféciákat, kimutatta Dániel és János látomásait, és a Biblia egyéb részei közötti összhangot, és az emberek lelkére kötötte az Ige rettenetes intelmeit: az előkészület szükségességét az ember Fiának eljöveteleére. Mélységes és ünnepélyes meggyőződés hatotta át a hallgatokat, a lelkészek és köznép, bűnösök és hitetlenek az Úrhoz tértek, és készülődtek, hogy megállhassanak az ítéletben. – *Tapasztalatok és látomások*, 231. o.

A próféciákból egy eseménysort ismerünk meg, amely az ítélet megkezdéséig tart. Ez különösen Dániel könyvében figyelhető meg. A próféciának azt a részét, amely az utolsó napokra vonatkozik, Dánielnek be kellett pecsételnie „a végidőig”. A végidő előtt nem lehetett hirdetni az ítéletről szóló üzenetet, mert az üzenet a próféciák beteljesedésére épül...

Ez az üzenet a letűnt korokban soha nem hangzott. Tudjuk, hogy Pál nem prédikálta. Az apostol azt mondta testvéreinek, hogy az Úr sokára jön el. A reformátorok sem hirdették ezt az üzenetet. Luther Márton úgy gondolta, hogy az ő korától az ítéletig mintegy háromszáz év fog még eltelni. 1798 óta nincs már pecsét Dániel könyvében. A próféciaismeret növekszik, és sokan szent komolysággal hirdetik, hogy az ítélet elközelgett. – *A nagy küzdelem*, 355–356. o.

Március 26., csütörtök – Várakozási idő

„De ti, atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvajmódra lephetne meg titeket. Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, se a sötétségé!” (1Thessz 5:4–5) Bár nem ismerhetjük Urunk visszatértének óráját, azt tudhatjuk, amikor közeleg. „Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és józanok.” (1Thessz 5:6) – *Jézus élete*, 235. o.

Ha szemeink megnyilatkoznának, mint ahogyan Elizeus szolgájának Dóthánban, láthatnánk a gonosz angyalokat körülöttünk, amint igyekeznek minden alkalmat kihasználni, hogy megkísértsenek és legyőzzenek. Láthatnánk a szent angyalokat is, akik oltalmaznak bennünket, akik fényességükkel és erejükkel visszaverik a gonosz angyalok támadásait. – *Lift Him Up*, 347. o.

A legsötétebb órákban, a legijesztőbb körülmények között is bízhat a keresztény hívó a minden fény és hatalom Forrásában. Nap mint nap megújulhat reménye és bátorsága Istenbe vetett hite által. „...az igaz ember a hite által él”. Isten szolgálatában nem kell sem csüggedni, sem bizonytalankodni, sem félni! Az Úr nemcsak valóra váltja a benne bízók legdrágább reményeit, hanem annál többet tesz. Megadja azt a bölcseséget, amelyre különböző helyzetekben szükség van...

Tápláljuk és ápoljuk a próféták és apostolok hitét – a hitet, amely megragadja Isten ígéreteit, és várja, hogy szabadulást hozzon akkor és ahogyan jónak látja. A biztos prófétai beszéd végső beteljesülése a mi Urunk és Megváltó Jézus Krisztusunk dicsőséges adventje lesz, amikor eljön, mint királyok Királya és uraknak Ura. A várakozási idő talán hosszúnak tűnik, és az embert lesújtják a csüggesztő körülmények. Sokan, akikben bízunk, talán elhullanak az úton... Tartsuk mindig emlékezetünkben ezt a vigasztaló kinyilatkoztatást: „Mert ez a kijelentés meghatározott időre vonatkozik, hamarosan célhoz ér, és nem csal meg: ha késik is, várd türelemmel, mert biztosan bekövetkezik, nem marad el. ...az igaz ember a hite által él.” (Hab 2:3–4) – *Próféták és királyok*, 386–387. o.

Úgy álljunk ellent a bűnnek a sötétség hatalmaival szemben, mint még soha. Az idő megköveteli azoktól, akik hisznek a jelenvaló igazságban, hogy erővel és határozottsággal munkálkodjanak. Hosszúnak tűnik

az idő, amelyben Szabadítónkra várunk, ha a szenvedések gyötörnek, a munka sorvaszt, és ezért türelmetlenül várunk rá, de gondoljunk arra – és ez a gondolat némítaná el a zúgolódást –, hogy azért vagyunk a földön, hogy viharokat, harcokat éljünk át, keresztény jellemet formáljunk ki, valamint Istenünket és Krisztust, a mi legidősebb testvérünket jobban megismerjük, és Mesterünknek sok lelket nyerjünk az örök élet számára. „Az értelmesekek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége, és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.” (Dn 12:3) – *Életünk és munkánk*, 254. o.